

Forslag til Inatsisartutbeslutning om, at Naalakkersuisut senest til FM2019 pålægges at fastlægge en officiel fattigdomsgrænse i Grønland.

(Inuit Ataqatigiits Inatsisartutgruppe)

(1. behandling)

Det offentlige har i dag mulighed for at hjælpe en borger med forskellige tiltag, herunder en skaleret økonomisk hjælp, der er indrettet til at hjælpe ud fra borgerens faktiske forhold. Denne skalerede hjælp er med til, at borgeren i dag får hjælp til at klare sig.

Herudover får fx børnefamilier hjælp til at være med i fritidsaktiviteter, idet de kan få støtte hertil fra kommunen til at kunne deltage gratis i fritidsaktiviteter. En hjælp Demokratesne finder er vigtig, fordi børn og unge skal kunne deltage i alle fritidsaktiviteter uanset familiens indkomstniveau.

Demokraternes politik er, at i tilfælde hvor en borger der i sit liv kommer ud i en situation, hvor det har behov for hjælp skal det offentlige træde til med den nødvendige hjælp. En hjælp til selvhjælp, der på sigt skal kunne gøre borgeren i stand til selv at forsørge sig selv.

Men der er nogle situationer, hvor det kan være svært at få tingene til at hænge sammen for børnefamilie. Derfor er det Demokraternes politik, at økonomisk svagtstillede børnefamilier skal have hjælp til at børn skal kunne deltage frit i fritidsaktiviteter ligesom fri adgang til uddannelse. Fordi deltagelse i fritidsaktiviteter også fremmer gode og sunde værdier som socialadfærd og sund fysik.

Men er det nødvendigt at have en fattigdomsgrænse for at kunne tilbyde hjælp til borgere med behov?

Hvilken løsning har bærer en fattigdomsgrænse i forhold til gældende ret til offentlig hjælp?

Fremmer en betegnelse brugt mod en borgers forhold dennes selvagtelse og selvforståelse, når betegnelsen i sig selv i den sidste ende ikke ændrer hjælpens omfang eller kvalitet?

Nej, det mener Demokratesne ikke. En betegnelse vil ikke i sig selv fremme en borgers livsvilkår, når den ikke indeholder en løsning, der ligger ud over de muligheder for hjælp en borger kan få i dag. En fattigdomsgrænse vil tværtimod sætte borgere under et vist indtægtsniveau under en fælles betegnelse, som i værste fald kan fastholde og stigmatisere denne gruppe.

Demokratesne ønsker ikke at bruge en betegnelse for en gruppe i samfundet baseret på indtægtsgrundlaget men vil hellere kigge på om, hjælpen til gruppen eller grupperne under et vist niveau får den nødvendige hjælp til at kunne deltage på samme niveau i fx fritidsaktiviteter, der kan højne levevilkårene for gruppen eller grupperne.

Med disse ord forkaster Demokraterne forslaget i sit nuværende form.